

Počet zmínek: 1

[Online: 1](#)

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Život v Berlíně mě paradoxně naučil mít moc ráda Prahu, usmívá se herečka Anita Krausová

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

[Online](#), Datum publikace: 05.05.2026 12:50, Datum importu: 05.05.2026 13:34, Zdroj: ČRo - hrdec.cz, Autor: Milan Baják, Rubrika: Divadlo, Periodicita: Denně, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: CZ, AVE: 10 000 Kč, GRP: 0,32, OTS: 28 776, RU/den: 28 776, RU/měsíc: 382 032

Povídáme si s herečkou a trutnovskou rodačkou Anitou Krausovou, kterou znáte třeba z filmu Špindl nebo ze seriálu Případy mimořádné Marty. V minulém roce jste ji mohli také vidět ve filmu Agnieszky Holland o Franci Kafkovi. A teď patří k tvářím nové české komedie Nejlepší je to pod Sněžkou, která se natáčela v Peci pod Sněžkou a do kin má vstoupit příští rok v lednu.

Jak se vám natáčí doma? Protože vy jste doma v Janských Lázních. Je to tak. Tak bylo to úplně poprvé v životě, kdy jsem mohla do práce chodit pěšky, měla jsem to přes kopec, což bylo skvělé. Natáčení už je u konce, film je hotový a teď bude vstupovat do postprodukční fáze. Do kin, jak už jste zmínil, by měl přijít v lednu.

Vy hrajete ve filmu manželku boudaře. Můžeme trochu nastínit samotný příběh. Je to komedie a doufám, že i komedií zůstane, protože na place to vypadalo, že by to mohla být i crazy komedie, bláznivá, ale zároveň opravdu zábavná. Tak doufám, že tomu skutečně tak bude. My jsme si natáčení moc užili, režíroval Jirka Matoušek, je to jeho druhý celovečerní film po Prázdninách s Broučkem. Musím říct, že mým hereckým partnerem byl Tomáš Jeřábek, což je mimo jiné také držitel Českého lva, ale hlavně ohromný člověk, báječný kolega. My jsme takto spolupracovali po nějakých krátkých věcech v takovém rozsahu poprvé a je to velká radost, když máte na place kolegy, které máte rád z osobního života. To je vždy hrozně fajn.

Tomáš Jeřábek tedy hraje vašeho manžela? Ve filmu hraje pana Dostála, což je manžel paní Dostálové. Oni jsou boudaři a provozují horskou boudu.

Už jste naznačila, že jste si užili natáčení. Jaká byla atmosféra ve filmovém štábu? Bylo to strašně fajn. Myslím si, že pro mnohé členy štábu to bylo trochu něco nového, protože vyjeli z Prahy na lokaci, kde strávili poměrně dlouhý čas. Herci mají většinou tu nevýhodu, že musí dojíždět hrát do divadla hrát, takže se vám málokdy stane, že můžeme být na jednom místě delší dobu. Prostě byla to fakt paráda, bylo docela štěstí i na počasí, bylo hezky, nebyla velká zima, ale nebyl sníh, což filmaři řešili klasicky po svém, sníh se různě převážel, ale to je holt realita posledních let, že sněhu ubývá. My to všichni, nejen z Krkonoš, to víme.

Vzpomněl jsem si, že režisérka Marie Poledňáková jednou vyprávěla, jak jel celý filmový štáb na hory a natočili skvělou komedii století, S tebou mě baví svět. Já mohu ze svého pohledu říci, že atmosféra byla vážně parádní. V menších rolích a v rolích komparsistů se objevují i místní lidé, což bylo také moc příjemné, že jsem tam potkávala známé tváře. Spousta z nich byla překvapena, protože role herce na place není možná tak zábavná, jak by to mohlo na první pohled vypadat. Protože to natáčení netrvá 5 minut, ale třeba 12 hodin musíte stát na jednom místě a dělat stále totéž. Takže to byla pro mnohé nová zkušenost, ale celkově to bylo super. Jak říkám, budu moc ráda, když se to ve filmu odrazí.

Vy se kromě herectví věnuje také načítání audioknih a moderování na Rádiu Wave. Takže jste naše rozhlasová kolegyně, k tomu se musíme dostat. Nejdříve mě ale zajímá herectví, jak jste se k němu dostala? Vlastně to neumím jednoduše popsat, prostě jsem chodila v Trutnově na gymnázium, chodila jsem do dramatického kroužku a měla jsem vnitřní touhu, která přicházela tak nějak sama od sebe. Myslím, že jsem měla dobré vedení v dramataku, kde jsme měli paní učitelku Nađu, která to kultivovala. To mě nasměrovalo k tomu, že bych chtěla herectví dělat. Ale že by tam byl nějaký jeden velký impuls, který bych dokázala zmapovat, to ne. Byla to taková souhra věcí, ani v rodině nikoho

takového nemáme, takže jsem byla bílá vrána. Naštěstí mám velmi tolerantní rodiče, kteří mě podpořili, místo toho, aby se mi posmívali. Z Trutnova jsem pak šla do Prahy na DAMU studovat alternativní a loutkové herectví a potom jsem strávila rok na stáži v Německu na Hochschule für Schauspielkunst v Berlíně.

Takže jste žila rok v Berlíně? Byla jsem tam dva semestry a nastoupila jsem do angažmá v Činoheráku v Ústí. Tam jsem byla 4 roky a pak už jsem šla na volnou nohu. Protože pro mě je princip volné nohy asi nejschůdnější, vzhledem k tomu, kolika aktivitám se věnuji.

Berlín je nádherné město, inspirativní, pulsující, barevné. Ano, ale mě paradoxně život v Berlíně naučil mít rád Prahu. Bývá to tak, že člověk musí vyjet za hranice, aby zjistil, co má doma pod nosem.

Takže teď pendlujete mezi Prahou a Janskými Lázněmi? Ano, pendluji mezi Prahou, Janskými Lázněmi a ještě Malými Svatoňovicemi, kde máme takovou vilku, kterou s manželem renovujeme. Takže mám takový triptych. A do toho jsem ještě nedávno hostovala v **ostravském Národním divadle**, nebo i v Brně, takže jsem hodně na cestách, mám to ráda. Myslím, že to k mé práci patří.

Rodina to toleruje. Jste také maminkou, musíme zmínit. Jsem maminkou. Mému synovi jsou tři roky a teď o víkendu si zrovna posteskl, když já mám rodiče, kteří tak strašně moc pracují.

Jak to všechno zvládáte a stíháte? Je toho hodně, také moderování v rádiu, audioknihy načítáte, to je krásná práce s rozhlasovým mikrofonem. Rozhodně si jí vážím, je to vážně super. Poslední dobou se setkávám s tím, že se namlouvá hodně knih a já se snažím si vybírat, protože s tou knihou strávím poměrně dost času. Musím si ji přečíst, potom si ji čtu už s percepcí na mikrofon a potom ji namlouvám. Takže práce s knížkou je poměrně velká věc. Snažím si tedy vybírat to tak, aby ta knížka pro mě byla zajímavá. A to je pak práce, kterou mám moc ráda. A co bych určitě chtěla zmínit, že je pro mě zásadní divadlo. Začínala jsem s ním, divadlo mě provází celý život. Je to věc, kterou v České republice musíte milovat, abyste ji mohl dělat, protože to není úplně něco, co by vás stoprocentně uživilo. Já si ale nedovedu život bez divadla představit. A to je i jeden z hlavních důvodů, proč nemohu trvale žít na jednom místě, protože divadlo má svá specifika, hodně cestujete. A protože ho chci pořád dělat, tak jsem dost často na cestách.

Jak to tedy všechno stíháte, když jste pořád na cestách? Zatím stíhám. Občas máme doma takový moment, kdy si říkáme, že bychom se měli zastavit. Snažíme se mít pravidelné chvíle v roce, kdy jsme jen spolu a nic se neděje. A myslím si, že těchto momentů bude přibývat, jak bude syn stárnout a dospívat. Ale zvládáme to, všichni všechno musíme zvládat. Někdy je to lepší, jindy horší.

Pojďme představit divadlo, kde vás mohou lidé vidět na jevišti a na čem teď právě pracujete? Hodně věcí jsem oddělovala s narozením syna. Potom jsem se hned do některých inscenací vrátila, takže jsem si odpustila takzvanou mateřskou dovolenou, pracovat jsem nikdy nepřestala, což se ukáže až časem, jestli to byl dobrý nebo nebyl dobrý nápad. Momentálně jsem v divadle nejvýznamněji na takové malé scéně A Studio Rubín na Malé Straně v Praze, kde uvádíme autorské inscenace. Za všechny bych zmínila třeba nejnovější v Zrcadlové síni, což je adaptace komiksu Liv Strömquistové, současné švédské mimo jiné i rozhlasové moderátorky, reportérky, spisovatelky, komiksově autorky, která píše společensky angažované komiksy. Tak my jsme jeden z nich přivedli na jeviště. Takže na to srdečně zvu. Je to, myslím, hodně zábavný a ostrý spektakl na malé scéně, protože A Studio Rubín je maličká studiová scéna. V Divadle D21 v Záhřebské v Praze na Vinohradech uvádíme zase hru, která se jmenuje Mein Gott a ta mluví o skutečném setkání Karla Gotta a Ivany Trump, ke kterému došlo dokonce několikrát. Je to takový kabaret o tom, co tyto osobnosti v naší kultuře znamenají a znamenat budou.

A co televize, točíte něco? Teď jsem natočila seriál s trochu závažnějším tématem, jmenuje se Táta. Bylo to pod taktovkou režiséra Mika Samira a musím říct, že to byl velký úkol. Zároveň teď natáčím také s Pavlem Soukupem seriál pro Českou televizi s názvem V zájmu dítěte a čeká mě natáčení debutu režisérky Bány Chalupové o duševním klidu. Takže práce je, což je samozřejmě super. A ovšem také film, o kterém jsme mluvili v úvodu, Nejlepší to je pod Sněžkou.

Herečka Anita Krausová byla hostem Českého rozhlasu Hradec Králové, moc děkuji za rozhovor. Ať se vám daří, na shledanou.

Život v Berlíně mě paradoxně naučil mít moc ráda Prahu, usmívá se herečka Anita Krausová

5. květen 2026 | Host ve studiu

» Největší audioportál na českém internetu mujRozhlas

Anita Krausová ve studiu Českého rozhlasu Hradec Králové | Foto: Milan Baják, Český rozhlas

Herečka Anita Krausová nejen o natáčení nového filmu v Krkonoších. Ptal se Jakub Schmidt

11:16

Povídáme si s herečkou a trutnovskou rodačkou Anitou Krausovou, kterou znáte třeba z filmu Špindl nebo ze seriálu Případy mimořádné Marty. V minulém roce jste ji mohli také vidět ve filmu Agnieszky Holland o Franci Kafkovi. A teď patří k tvářím nové české komedie Nejlepší je to pod Sněžkou, která se natáčela v Pecí pod Sněžkou a do kin má vstoupit příští rok v lednu.

Jak se vám natáčí doma? Protože vy jste doma v Janských Lázních.

Je to tak. Tak bylo to úplně poprvé v životě, kdy jsem mohla do práce chodit pěšky, měla jsem to přes kopec, což bylo skvělé. Natáčení už je u konce, film je hotový a teď bude vstupovat do postprodukční fáze. Do kin, jak už jste zmínil, by měl přijít v lednu.

» **Pendluji mezi Prahou, Janskými Lázněmi a ještě Malými Svatoňovicemi, kde renovujeme vilku. Takže mám takový triptych.**

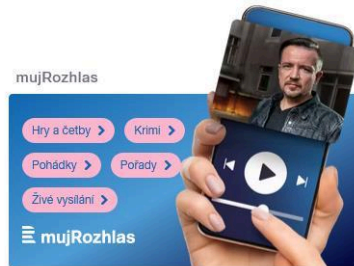
Anita Krausová, herečka

Vy hrajete ve filmu manželku boudaře. Můžeme trochu nastínit samotný příběh.

Je to komedie a doufám, že i komedií zůstane, protože na place to vypadalo, že by to mohla být i crazy komedie, bláznivá, ale zároveň opravdu zábavná. Tak doufám, že tomu skutečně tak bude. My jsme si natáčení moc užili, režíroval Jirka Matoušek, je to jeho druhý celovečerní film po Prázdninách s Broučkem. Musím říct, že mým hereckým partnerem byl Tomáš Jeřábek, což je mimo jiné také držitel Českého lva, ale hlavně ohromný člověk, báječný kolega. My jsme takto spolupracovali po nějakých krátkých věcech v takovém rozsahu poprvé a je to velká radost, když máte na place kolegy, které máte rád z osobního života. To je vždy hrozně fajn.

Tomáš Jeřábek tedy hraje vašeho

Jana Stryková: Pokud

Audiosvět Českého rozhlasu na jednom místě

NEJPOSLOUCHANĚJŠÍ

Auta v protisměru, chodci přebíhající přes čtyři pruhy. Otazníky kolem hradecké křižovatky Mileta

2 tunely a 16 mostů. Na stavbě obchvatu Náchoda téměř nenajdete metr běžně postavené silnice

Správný jídelníček babiček a dědečků? S věkem se mění chuťové pohárky, senioři inklinují k sladkému

Medvědi ze slovenských Tater si po přestěhování bez problémů zvykli na výběh v Janských Lázních

Stateční v odboji! Konec 2. světové války v deníkových záznamech choceňského kronikáře Karla Bártý

Jak nás naladíte na DABu >>

VÍCE Z POŘADU

Když dostaneme vambereckou krajku na seznam UNESCO, tak něco upalíčkují, říká ředitel Muzea krajky

Britský královský sbor Kingdom Choir vystoupí poprvé v Česku. Gospel na zámku v Rychnově nad Kněžnou

Hradecké minuty! Kulturní život obyvatel Hradce Králové - Divadlo

Hradecké minuty! Hradec po třicetileté válce

Čekání na, ale hlavně smíšený slovní, každý kolega. My jsme takto spolupracovali po nějakých krátkých věcech v takovém rozsahu poprvé a je to velká radost, když máte na place kolegy, které máte rád z osobního života. To je vždy hrozně fajn.

Tomáš Jeřábek tedy hraje vašeho manžela?

Ve filmu hraje pana Dostála, což je manžel paní Dostálové. Oni jsou boudaři a provozují horskou boudu.

Už jste naznačila, že jste si užili natáčení. Jaká byla atmosféra ve filmovém štábu?

Bylo to strašně fajn. Myslím si, že pro mnohé členy štábu to bylo trochu něco nového, protože vyjeli z Prahy na lokaci, kde strávili poměrně dlouhý čas. Herci mají většinou tu nevýhodu, že musí dojíždět hrát do divadla hrát, takže se vám málokdy stane, že můžeme být na jednom místě delší dobu. Prostě byla to fakt paráda, bylo docela štěstí i na počasí, bylo hezky, nebyla velká zima, ale nebyl sníh, což filmaři řešili klasicky po svém, sníh se různě převážel, ale to je holt realita posledních let, že sněhu ubývá. My to všichni, nejen z Krkonoš, to víme.

Vzpomněl jsem si, že režisérka Marie Poledňáková jednou vyprávěla, jak jel celý filmový štáb na hory a natočili skvělou komedii století, S tebou mě baví svět.

Já mohu ze svého pohledu říci, že atmosféra byla vážně parádní. V menších rolích a v rolích komparsistů se objevují i místní lidé, což bylo také moc příjemné, že jsem tam potkávala známé tváře. Spousta z nich byla překvapena, protože role herce na place není možná tak zábavná, jak by to mohlo na první pohled vypadat. Protože to natáčení netrvá 5 minut, ale třeba 12 hodin musíte stát na jednom místě a dělat stále totéž. Takže to byla pro mnohé nová zkušenost, ale celkově to bylo super. Jak říkám, budu moc ráda, když se to ve filmu odrazí.

” **Namlouvá se hodně knih a já se snažím vybírat zajímavé knížky, protože s tou publikací potom strávím poměrně dost času.**

Anita Krausová, herečka

Vy se kromě herectví věnuje také načítání audioknih a moderování na Rádiu Wave. Takže jste naše rozhlasová kolegyně, k tomu se musíme dostat. Nejdříve mě ale zajímá herectví, jak jste se k němu dostala?

Vlastně to neumím jednoduše popsat, prostě jsem chodila v Trutnově na gymnázium, chodila jsem do dramatického kroužku a měla jsem vnitřní touhu, která přicházela tak nějak sama od sebe. Myslím, že jsem měla dobré vedení v dramatu, kde jsme měli paní učitelku Nadu, která to kultivovala. To mě nasměrovalo k tomu, že bych chtěla herectví dělat. Ale že by tam byl nějaký jeden velký impuls, který bych dokázala zmapovat, to ne. Byla to taková souhra věcí, ani v rodině nikoho takového nemáme, takže jsem byla bílá vrána. Naštěstí mám velmi tolerantní rodiče, kteří mě podpořili, místo toho, aby se mi posmívali. Z Trutnova jsem pak šla do Prahy na DAMU studovat alternativní a loutkové herectví a potom jsem strávila rok na stáži v Německu na Hochschule für Schauspielkunst v Berlíně.

Herečka Lenka Termerová: V Hradci se mi vždy rozbuší srdce. Čím jsem starší, tím jsem nostalgičtější

Takže jste žila rok v Berlíně?

Byla jsem tam dva semestry a nastoupila jsem do angažmá v Činoheráku v Ústí. Tam jsem byla 4 roky a pak už jsem šla na volnou nohu. Protože pro mě je princip volné nohy asi nejschůdnější, vzhledem k tomu, kolika aktivitám se věnuji.

Hradecké minuty: Kulturní život obyvatel Hradce Králové - Divadlo

Hradecké minuty! Hradec po třicetileté válce

E-SHOP ČESKÉHO ROZHLASU

Starosvětské příběhy lesníků z časů, kdy se na Šumavě ještě žilo podle staletých tradic.

Václav Žmolík, moderátor

Zmizelá osada

[Koupit >>](#)

Dramatický příběh viny a trestu odehrávající se v hlubokých lesích nenávratně zmizelé staré Šumavy, několik let po ničivém polomu z roku 1870.

O čem skály mlčí

Kateřina Surmanová

[Koupit >>](#)

Stopy, fakta, tajemství

Stanislav Mott

[Koupit >>](#)

Hrob na kopci

Patricia Gibneyová

[Koupit >>](#)

Tam jsem byla 4 roky a pak už jsem šla na volnou nohu. Protože pro mě je princip volné nohy asi nejschůdnější, vzhledem k tomu, kolika aktivitám se věnuji.

Berlín je nádherné město, inspirativní, pulsující, barevné.

Ano, ale mě paradoxně život v Berlíně naučil mít rád Prahu. Bývá to tak, že člověk musí vyjet za hranice, aby zjistil, co má doma pod nosem.

Takže teď pendlujete mezi Prahou a Janskými Lázněmi?

Ano, pendluji mezi Prahou, Janskými Lázněmi a ještě Malými Svatoňovicemi, kde máme takovou vilku, kterou s manželem renovujeme. Takže mám takový triptych. A do toho jsem ještě nedávno hostovala v ostravském Národním divadle, nebo i v Brně, takže jsem hodně na cestách, mám to ráda. Myslím, že to k mé práci patří.

” **Nedovedu si představit život bez divadla. Ale má to specifika, hodně cestujete. Když chci divadlo dělat, tak jsem často na cestách.**

Anita Krausová, herečka

Rodina to toleruje. Jste také maminkou, musíme zmínit.

Jsem maminkou. Mému synovi jsou tři roky a teď o víkendu si zrovna poteskl, když já mám rodiče, kteří tak strašně moc pracují.

Jak to všechno zvládáte a stiháte? Je toho hodně, také moderování v rádiu, audioknihy načítáte, to je krásná práce s rozhlasovým mikrofonem.

Rozhodně si jí vážím, je to vážně super. Poslední dobou se setkávám s tím, že se namlouvá hodně knih a já se snažím si vybírat, protože s tou knihou strávím poměrně dost času. Musím si ji přečíst, potom si ji čtu už s percepcí na mikrofon a potom ji namlouvám. Takže práce s knížkou je poměrně velká věc. Snažím si tedy vybírat to tak, aby ta knížka pro mě byla zajímavá. A to je pak práce, kterou mám moc ráda. A co bych určitě chtěla zmínit, že je pro mě zásadní divadlo. Začínala jsem s ním, divadlo mě provází celý život. Je to věc, kterou v České republice musíte milovat, abyste ji mohl dělat, protože to není úplně něco, co by vás stoprocentně užívalo. Já si ale nedovedu život bez divadla představit. A to je i jeden z hlavních důvodů, proč nemohu trvale žít na jednom místě, protože divadlo má svá specifika, hodně cestujete. A protože ho chci pořád dělat, tak jsem dost často na cestách.

Ráda poznávám střípky nejrůznějších druhů divadla, usmívá se hradecká herečka Štěpánka Todorová

Jak to tedy všechno stiháte, když jste pořád na cestách?

Zatím stihám. Občas máme doma takový moment, kdy si říkáme, že bychom se měli zastavit. Snažíme se mít pravidelné chvíle v roce, kdy jsme jen spolu a nic se neděje. A myslím si, že těchto momentů bude přibývat, jak bude syn stárnout a dospívat. Ale zvládáme to, všichni všechno musíme zvládat. Někdy je to lepší, jindy horší.

Všechny role jsou vlastně o lásce a vztazích. Podobně jako v životě. Usmívá se Natálie Holíková

Pojďme představit divadlo, kde vás mohou lidé vidět na jevišti a na čem teď právě pracujete?

Hodně věcí jsem oddělovala s narozením syna. Potom jsem se hned do některých inscenací vrátila, takže jsem si odpustila takzvanou mateřskou dovolenou, pracovat jsem nikdy nepřestala, což se ukáže až časem, jestli to byl dobrý nebo nebyl dobrý nápad.

některých inscenací vrátila, takže jsem si odpustila takzvanou mateřskou dovolenou, pracovat jsem nikdy nepřestala, což se ukáže až časem, jestli to byl dobrý nebo nebyl dobrý nápad.

Momentálně jsem v divadle nejvýznamněji na takové malé scéně A Studia Rubín na Malé Straně v Praze, kde uvádíme autorské inscenace. Za všechny bych zmínila třeba nejnovější v Zrcadlové síni, což je adaptace komiksu Liv Strömquistové, současné švédské mimo jiné i rozhlasové moderátorky, reportérky, spisovatelky, komiksově autorky, která píše společensky angažované komiksy. Tak my jsme jeden z nich přivedli na jeviště. Takže na to srdečně zvu. Je to, myslím, hodně zábavný a ostrý spektakl na malé scéně, protože A Studio Rubín je maličká studiová scéna. V Divadle D21 v Záhřebské v Praze na Vinohradech uvádíme zase hru, která se jmenuje Mein Gott a ta mluví o skutečném setkání Karla Gotta a Ivany Trump, ke kterému došlo dokonce několikrát. Je to takový kabaret o tom, co tyto osobnosti v naší kultuře znamenají a znamenat budou.

A co televize, točíte něco?

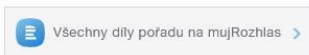
Teď jsem natočila seriál s trochu závažnějším tématem, jmenuje se Táta. Bylo to pod taktovkou režiséra Mika Samira a musím říct, že to byl velký úkol. Zároveň teď natáčím také s Pavlem Soukupem seriál pro Českou televizi s názvem V zájmu dítěte a čeká mě natáčení debutu režisérky Báry Chalupové o duševním klidu. Takže práce je, což je samozřejmě super. A ovšem také film, o kterém jsme mluvili v úvodu, Nejlepší to je pod Sněžkou.

Anita Krausová ve studiu Českého rozhlasu Hradec Králové | foto: [Jakub Schmidt](#), Český rozhlas

Herečka Anita Krausová byla hostem Českého rozhlasu Hradec Králové, moc děkuji za rozhovor. Ať se vám daří, na shledanou.

autoři: [Jakub Schmidt](#), [baj](#)

MOHLO BY VÁS ZAJÍMAT

Petra Janečková aneb Jak se herečka vyrovnává s příběhem, který se podobá tomu, co sama prožila

Divadelní i filmová herečka Tatjana Medvecká: Také rozhlas je nádherné médium, kam se ráda vracím

Každé setkání s milým člověkem je pro mne v životě velkým obohacením, usmívá se herečka Ljuba Krbová